

Già Tây nhìn khó biút. H੡i tuúi là mãt đĕu t੡i kĒ, nhãt là h੡i tuúi phĒ nĒ.

Nói chung già Tây trang đĕm th੡t khéo (có dĕan bĒ l੡n dĕan ông), ăn mãc đúng mãt và dáng dĒp có chĒ, luôn có v੡ nhanh nhãn không thua mãt ng੡i trĒ, không đĒ cho đĕam trĒ nhãn ra mình già. Chó mã th੡a nĒu có thì h੡ đã nhanh chóng lóc bĒ (l੡c các th੡m mã viún), nên chó khi h੡ ngoài bĕi bĕi nĒ i có thĒ th੡y nhãn sĒo dĒc sĒo ngang cóa h੡.

Già Ta thì khác. Già Ta hay làm bĒ... già h੡n tuúi thiút cóa mình, h੡ cũng th੡ng x੡ng tuúi, so tuúi, h੡i tuúi cóa nhau (kó có phĒ nĒ), đĒ coi ai l੡n tuúi h੡n ai vì l੡n tuúi thì th੡ng đĕac kính trĒ. Khi tính tuúi còn cóng thêm tuúi nĒm trong b੡ng mã gĒi là “tuúi ta”, h੡n tuúi tây mãt tuúi, cho mau già thêm mãt chút. Già Ta ít trang đĕm, ít làm dáng, ăn mãc xuúl xoa sao cũng đĕac và nĒu là dĕan ông th੡ng đĒ bĒ r੡au vuút t੡i vuút lui, đĒ đĕng đĕng bĒ, nói n੡ng chĒm r੡i, t੡ng h੡ng ho hen đôi ba tiúng cho có v੡... già làng, lão làng, cho t੡i nhãn nĒ nang l੡c chó đồng ng੡ng i.

Hình &nh già Tây dĒ sĒ. Già nhãn cái gì đó gĒm ghiúc, x੡u xa. Phim &nh, tiúu thuyút, kĒch nghĒ, ngay có truyún có, truyún cói... h੡ có mãt ông già thì th੡ng là ng੡i biún l੡n, b੡n x੡n, cón nĒu là mãt bà già thì th੡ng là mã phù th੡y đĕac ác. Già Ta ng੡c l੡i, hình &nh th੡ng là tiên phong đĒo cót. Phúc L੡c luôn đĒ v੡i Th੡, luôn là hình &nh r੡au tóc bĒc phĒ, cháu con đĒy dĕan, t੡ng trĒng cho h੡nh phúc. Ông BĒt hiún ra, ông Tiên trong có tích nhãt đĕnh phĒi là mãt ông già có bĒ mãt phúc h੡u v੡i chĕom r੡au dài, bĒc trĒng; bà Tiên cũng v੡ y, là mãt ng੡i hiún lành, t੡t bĒng, xinh đĒp. Ngay có con l੡an r੡au bĒc trong đĕam mãua l੡an ngày T੡t, mãi khi xuút hiún thì các con l੡an khác cũng phĒi cung Kính cúi chào.

Già Tây kó nhãn h੡t th੡i bĒi vì l੡ đó x੡ h੡i tôn trĒng tuúi trĒ, sĒc mãnh, nhan sĒc. Già cũng ráng làm bĒ trĒ. TrĒ nhãn ng੡i giàu có cón thì phĒi sĒng cách ly v੡i con cháu, th੡ng đĕac gĒi vào nhãa nuôi ng੡i già, th੡nh thoúng con cháu ghé thăm mà th੡ng thì bĒ quên. Trong nhãn nhãa đó, h੡ sĒng quanh quún v੡i nhãn ng੡i già khác, có ng੡i tàn phĒ, t੡t nguyún, ngày nào

cũng chở thay rơng rói tàn úa.

Già Ta thường đón xã hội tôn trọng, và iếp quản “kính lão đắc th”，nên chúa già lão cũng làm bùa già. Tuy có câu “Kính già già đắc cẩn cho”... cẩn đây không hẳn là tin cẩn mà là nhenting kính nghiêm quý báu. “Ra đường hôi già, về nhà hôi trại” cũng vậy, tôn trọng kính nghiêm cẩn a ngự già! Già Ta thường sống chung với con cháu, đôi khi cẩn ba bốn thửa hòn cùng chung sống dười mái nhà (tự đắc i đắc ng đắc), hòn ngày nay già đắc cẩn chúa i đứa và i con, đắc cẩn thay nhenting móm non và i lên. Già Ta tuy có bốn bứu, và tinh thần vui, thay mình còn có ích.

Già là m t v n đ  v n h o a h n l  sinh học. Tu i n o  th i gi , th  n o  l  gi  th i không th  xác định đ i c.   m t n n v n h o a t n tr ng tu i gi  ng i ta th ch gi  s m, c  kh  ph i s m vai... gi ;   m t n n v n h o a t n tr ng tu i tr , s c m nh, nhan s c, ng i ta r ng che giấu tu i gi , s m vai tr . T  ch c S c khỏe Th  gi i khuy n kh ch m t tu i gi  n ng d ng, s ng t o, s ng h u  ch c ng v i con ch u trong m t gia đ nh th  t t h n l  cách ly h , xa l nh h . "Gi  không ph i l  m t gánh nặng m t nguồn lực".

Trong một thời gian “tòan cõi hoá” như hiện nay thì số phận biền biến Tây già Ta không còn rõ nét như xưa nữa. Và tôi nghĩ nếu có tuổi thọ rất cao hiện nay như Nhứt, Thúy Điền thì người ta có những chặng trình chăm sóc cho người già khá tốt có thể mức sống cũng như về tâm lý xã hội. Ngoài chuyện rèn luyen thể lực để duy trì sức khỏe, dinh dưỡng đúng cách để tránh bệnh mạn tính dễ gây tàn phế, người già còn đặc biệt vì tính chất giao du với bạn bè trên khía cạnh giao qua mạng... Họ vẫn có thể sống trong gia đình với con cháu, lối sống với nhóm bạn cùng lứa, tâm đắc ý hợp, có thể kết bạn với tâm tình mà không phải kết hôn... lối thôi.

Nói cho cùng, cũng có những người có điều kiện bắt chước Ủy viên Trưởng Công там tam cõi trong màn: "Ngũ tháp niên tám nhá tháp tam".